

عنوان مقاله:

تجزیه و تحلیل تعیین مسیرهای ایمن برای خروج اضطراری در هنگام زلزله براساس شاخص های موثر در ایمنی مسیر (مطالعه موردی: منطقه کیانپارس و کیان آباد اهواز)

محل انتشار:

پنجمین کنگره علمی پژوهشی افق های نوین در حوزه مهندسی عمران، معماری، فرهنگ و مدیریت شهری ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

سعید حسینی عچرش - کارشناس ارشد مهندسی عمران، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

بیش از 50 درصد جمعیت جهان در شهرهای بزرگ که کمتر از 3 درصد کل کره زمین را در بر می گیرد، زندگی می کنند. تراکم بیش از حد جمعیت، دارایی ها، تاسیسات زیربنایی و منابع تولیدی و خدماتی در کلان شهرها باعث آسیب پذیر شدن تعداد انبوهی از شهرنشینان در مقابل سوانح گردیده است. سوانح طبیعی (بویژه زلزله) که اغلب خاموش و در عین حال بالقوه مستعد ایجاد آسیب هستند، همه شهرهای جهان را تهدید می کند [1]. زلزله می تواند در مدت زمان کوتاهی خسارات و تلفات بسیار گسترده ای بر جای بگذارد. آنچه که از این پدیده یک فاجعه می سازد، عدم پیشگیری از تاثیر آن و عدم آمادگی جهت پاسخ مناسب به آن است. در خلال قرن گذشته بیش از یک هزار زلزله مخرب در هفتاد کشور جهان به وقوع پیوسته و جان بیش از 53 / 1 میلیون نفر را گرفته و خسارات مادی فراوانی نیز به بار آورده است. 80 درصد از تلفات ناشی از این زلزله ها در 6 کشور گزارش شده است که یکی از آنها ایران می باشد. واقع شدن ایران بر روی کمربند زلزله خیز آلپ - هیمالیا موجب شده است که زمین لرزه به عنوان یکی از زیانبارترین بلایا در کشور مطرح شود. به طوری که از هر 153 زلزله مخربی که در دنیا اتفاق افتاده 6 / 17 درصد آن مربوط به ایران بوده است [2]. چنین رخدادهایی همواره موجب تغییرات محیطی بسیاری شده و خسارت های فراوانی بر جای می گذارند. آسیب پذیری کالبدی در همه شهرهای ایران (به طور کم یا زیاد)، وجود دارد تا جایی که آمارها نشان می دهند، بیش از 90 درصد شهرهای ایران در برابر یک زلزله 5 / 5 ریشتری به شدت آسیب پذیر هستند [3]. در این میان شهر اهواز که براساس نقشه درشت پهنه بندی خطر لرزه ای کشور در پهنه خطر بسیار زیاد قرار گرفته است، بیش از سایر شهرها در معرض خطر زمین لرزه قرار دارد [4]. افزایش ایمنی، امنیت، کاهش تلفات جانی و خسارات مالی شهروندان در برابر مخاطرات و سوانح از اهداف و اقدامات بسیار مهم در مدیریت بحران شهری می باشد. تعیین و بهینه ساختن شبکه ای کار آمد و با تاب آوری بالا از مسیرها برای تخلیه اضطراری مناطق سانحه دیده به محل های ایمن در کمترین زمان ممکن از بخش های بسیار مهم در فاز پیش از بروز سانحه در چرخه مدیریت بحران می باشد. شهرها به طرق مختلف تحت تاثیر و مواجهه با خطرات طبیعی هستند که اغلب پیشگیری از وقوع آنها (مخصوصا زلزله) غیر ممکن می باشد. لذا برنامه ریزان و مدیران شهری بایستی در فاز پیش از بروز بحران راهکارهایی بهینه برای تخلیه اضطراری، نجات و امداد رسانی در مناطق شهری را پیش بینی نمایند و برای این امر شبکه راه های اضطراری ایمن جهت تخلیه اضطراری ساکنان مناطق سانحه دیده شناسایی شده و اقدامات لازم در راستای بهینه ساختن آنها صورت گیرد. شناخت شهر، شناسایی مسیرهای درون شهری و تعیین مناطق ایمن برای اسکان اضطراری به هنگام بروز سوانح و از همه مهمتر شناسایی و بهینه ساختن مسیرهای تخلیه اضطراری و ثبت این اطلاعات بر روی نقشه های مورد استفاده در ستاد مدیریت بحران از مهم ترین بخش های طرح های تخلیه اضطراری در مناطق شهری در فاز پیش از بروز زلزله می باشد [5 و 6].

کلمات کلیدی:

مسیر بهینه، شاخص، تخلیه اضطراری، ایمنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/730448>

